

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Hubáčka a soudců JUDr. Elišky Cihlářové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **JUDr. K. M.**, zastoupen JUDr. Milanem Gabrišem, advokátem se sídlem Městská sportovní hala, Astronautů 859, Havířov - město, proti žalovanému: **Magistrát města Ostravy**, se sídlem Prokešovo náměstí 8, Ostrava - Moravská Ostrava, za účasti osob zúčastněných na řízení: **1) Ing. J. M., 2) MVDr. P. M., 3) P. P.**, všichni zastoupeni JUDr. Milanem Gabrišem, advokátem se sídlem Městská sportovní hala, Astronautů 859, Havířov - město, **4) JUDr. Petr Grobelný**, advokát, **5) JUDr. Martin Grobelný**, advokát a **6) JUDr. Jan Skřípský, PhD.**, advokát, všichni s adresou pro doručování Advokátní kancelář Grobelný & Skřípský, Sokolská třída 21, Ostrava, v řízení o kasačních stížnostech žalobce a osob zúčastněných na řízení Ing. J. M., MVDr. P. M. a P. P. proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 4. 2012, č. j. 22 A 97/2010 - 53,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnosti **se zamítají.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalobce JUDr. K. M. a osoby zúčastněné na řízení Ing. J. M., MVDr. P. M. a P. P. domáhají u Nejvyššího správního soudu vydání rozsudku, kterým by byl zrušen rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 4. 2012, č. j. 22 A 97/2010 - 53, a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení.

Krajský soud v Ostravě (dále též „krajský soud“) napadeným rozsudkem ze dne 25. 4. 2012, č. j. 22 A 97/2010 - 53, zamítl žalobu JUDr. K. M. směřující proti rozhodnutí Magistrátu města Ostravy, odboru stavebně správního (dále jen „žalovaný“ nebo „magistrát“), ze dne 22. 7. 2010, č. j. SMO/189767/10/Správ./Re, sp. zn. S-SMO/175052/10/Správ, jímž bylo změněno rozhodnutí Statutárního města Ostravy, Úřadu městského obvodu Moravská Ostrava a Přívoz, odboru stavebního řádu a přestupků, ze dne 27. 4. 2010, č. j. MOaP/22037/10/OSŘP1/Šp, sp. zn. S-MOaP/67828/09/OSŘP1/Šp, kterým bylo vydáno

stavební povolení na stavbu „*Stavební úpravy 4. NP v domě č.p. 936, Sokolská třída 21, pozemek parc. č. 608, kat. úz. Moravská Ostrava – vestavba kancelářských prostor*“ tak, že se mění akademické tituly u účastníků řízení V. E. a Martina Grobelného a ve věci samé bylo prvostupňové správní rozhodnutí potvrzeno, současně pak rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení a že osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Žalobce jako jeden ze spoluvlastníků domu č. p. 945 ve své žalobě namítá, že sousední dům č. p. 936 nemá na úrovni nad III. nadzemním podlažím svou štítovou zeď, která tak končí na úrovni stropu III. nadzemního podlaží. V roce 2006 bylo přesto povoleno zajištění stropní konstrukce domu č. p. 936 se štítovou zdí, která však již neexistovala, a proto je toto rozhodnutí správního orgánu nicotné. Navíc při povolování stavby „*Stavební úpravy domu č. p. 936, Sokolská třída 21, stojícího na pozemku parc. č. 608 v kat. území Moravská Ostrava – zajištění propojení stropní konstrukce se štítovou zdí*“ byly stavební práce prováděny ještě před vydáním stavebního povolení. V důsledku neexistence štítové zdi domu č. p. 936 nad III. nadzemním podlažím jsou stropní konstrukce tohoto domu a nosné prvky jeho krovu vetknuty do štítové zdi domu č. p. 945. Proto také vede u Okresního soudu v Ostravě pod sp. zn. 39 C 56/2010 spor proti spoluvlastníkům domu č. p. 936 o odstranění neoprávněných zásahů do vlastnického práva k domu č. p. 945. Jako spoluvlastník domu č. p. 945 má za to, že na rozhodnutí v soudním sporu závisí i rozhodnutí správních orgánů v řízení, které předcházelo žalobou napadenému rozhodnutí. Stavební úřad měl proto přerušit řízení až do vydání pravomocného soudního rozhodnutí ve vlastnickém sporu. Pokud správní orgány k těmto skutečnostem nepřihlíděly, tolerují svévolně vytvořený skutečný stav, na který navazují stavební úpravy, jež jsou nyní předmětem řízení. Po provedení nyní povolených úprav již nebude možné dřívější svévolné stavební úpravy odstranit a zásahy sanovat.

Krajský soud vyšel z toho, že předmětem řízení a rozhodování správních orgánů byla stavba spočívající jednak ve vybourání dvou dveřních otvorů ve stávající schodišťové zdi pro vstup do skladu a technické místnosti a jednak v nové dispozici ze sádkartonových příček v prostoru půdy nad III. nadzemním podlažím, z nichž nejbližší je vzdálena od sporné štítové zdi 1590 mm s tím, že žádná z příček nebude zakotvena do této štítové zdi. Tyto příčky budou stát na dřívě samostatně povolené železobetonové desce, která je sice ukotvena do zdi, nikoliv však do sporné zdi (to zjevně vyplývá z výkresu Prof. Ing. R. Č., CSc., autorizovaného inženýra pro mosty a inženýrské konstrukce č. AR-0934-ST-02, zpracovaného při akci „*Statické zajištění vestavby objektu č. 936/21, Sokolská třída, Moravská Ostrava*“). Žádné jiné stavební úpravy nebyly předmětem řízení, resp. předmětem rozhodování stavebního úřadu a žalovaného. Správní orgány tedy mohly rozhodnout jen o stavbě, o jejíž povolení stavebník požádal.

Krajský soud za této situace souhlasí se závěrem žalovaného odvolacího správního orgánu, že povolovanou stavbou nebude nikterak zasaženo do domu č.p. 945 a že na rozhodnutí občanskoprávního soudu o tom, zda budou spoluvlastníci domu č.p. 936 případně zavázáni odstranit jiné stavební úpravy, nikterak nezávisí rozhodnutí o nyní posuzované žádosti o vydání stavebního povolení. Je tomu tak proto, že schodišťové zdi nesousedí s domem žalobce, ani se spornou štítovou zdí (od sporné štítové zdi jsou vzdáleny 6,54 m a 10,00 m). Nejbližší povolovaná sádkartonová příčka je pak od sporné štítové zdi vzdálena 1,59 m a nové příčky jsou umístovány na již dřívě samostatně povolené železobetonové desce, která není nikterak ukotvena k domu č.p. 945 či ke sporné štítové zdi (je ukotvena jen do zdi domu č.p. 936, které směřují do ulice a do dvora). Jelikož skutková zjištění potřebná k tomuto závěru jsou evidentní ze spisové dokumentace správních orgánů, zamítl krajský soud návrhy žalobce a osoby zúčastněné na řízení JUDr. Petra Grobelného na doplnění dokazování (jde o spisy ohledně dřívějších řízeních týkajících se domu č. p. 936, o posudek o stavu domů č. p. 936 a č. p. 945 z roku 1982, o stavební deník, jež se týká stavebních úprav proběhlých v roce 2009

pokračování

podle samostatného stavebního povolení, o prohlídku na místě samém, o zápis o stavu domu č. p. 945, o statické posudky vyhotovené pro potřeby jiných správních řízení, o výsledky sond porízených při pasportizacích domu č. p. 936, o výsledky experimentálního měření projevů vibrací z dopravy, o výsledky měření o vlivu kolektoru, o čestné prohlášení bývalé předsedkyně Krajského sdružení advokátů ke stavu domů v 70. a 80. letech 20. století jako bývalého vlastníka domu č. p. 936, o výslech Prof. Čajky k otázkám statického stavu domů č. p. 936 a č. p. 945 a k vzájemným vlivům těchto domů na statiku a o výslech zástupce firmy, která stavbu realizovala již po vydání napadeného rozhodnutí). Je tomu tak proto, že se tyto důkazní návrhy netýkají předmětu řízení, z něhož rozhodnutí vzešlo. Současně byl zamítnut i důkazní návrh osob zúčastněných na řízení JUDr. Petra Grobelného, JUDr. Martina Grobelného a JUDr. Jana Skřípského, Ph.D. na doplnění dokazování o prohlídku místa samého. Tento návrh je totiž nadbytečný, protože skutkový stav, který bylo možno touto prohlídkou místa samého zjistit, byl již dostatečně zjištěn z obsahu správního spisu a zejména z projektové dokumentace. Krajský soud proto z uvedených důvodů žalobu JUDr. K. M. zamítl a rozhodl o náhradě nákladů řízení.

Proti tomuto rozsudku krajského soudu podali žalobce jako stěžovatel a osoby zúčastněné na řízení Ing. J. M., MVDr. P. M. a P. P. (dále jen „stěžovatelé“) kasační stížnosti, které opřeli o důvody uvedené v ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) a d) s. ř. s.

Stěžovatelé především vytkli krajskému soudu, že v řízení o povolení dalších stavebních úprav není přípustné, aby správní orgány ignorovaly protiprávně vytvořený skutečný stav a nicotné rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 25. 1. 2006, č. j. OSČ1/2938/05/Šp, potvrzené rozhodnutím odvolacího orgánu ze dne 1. 6. 2006, č. j. Správ/ÚSR/940/06/Ing. Ba. Stavební úřad totiž povolil vlastníkům domu č. p. 936 propojení stropní konstrukce nad III. nadzemním podlažím se štitovou zdí domu č. p. 945, která je nosnou zdí tohoto domu. Stavební úřad tak povolil užívání neexistující části stavby a správní soud měl proto vyslovit nicotnost rozhodnutí odvolacího správního orgánu i bez návrhu. V podání krajskému soudu ze dne 23. 4. 2012 marně upozorňovali na řízení vedené u Okresního soudu v Ostravě pod sp. zn. 39 C 56/2010 a na právní názor Krajského soudu v Ostravě, vyslovený v usnesení ze dne 22. 2. 2012, č. j. 56 Co 670/2011 - 135, podle něhož je správní orgán vázán pravomocným rozhodnutím soudu o předběžné otázce. Krajský soud však řízení o správní žalobě nepřerušil, ačkoliv pro takový postup byly splněny zákonné předpoklady. Je tomu tak proto, že v řízení o správní žalobě nemůže soud řešit otázku, zda došlo k neoprávněnému zásahu do vlastnického práva a zpochybňovat tak vlastnictví ke štitové zdi domu č. p. 945 v Moravské Ostravě. Rozsudek krajského soudu ve věci povolení dalších stavebních úprav je nepřezkoumatelný vzhledem ke způsobu provedení dokazování a k neúplnému opatření důkazů pro rozhodnutí o věci samé. Krajský soud v uvedeném směru porušil zejména ust. § 77 s. ř. s. Uvedl sice, že k důkazu přečetl podstatný obsah spisu a sdělil obsah fotografie na č. l. 41, ale z protokolu není patrné, z jakého spisu zjišťoval uvedený podstatný obsah spisu. V rozsudku se také nevyjádřil k námitkám stran neúplného opatření podkladů pro vydání rozhodnutí odvolacího orgánu a k tomu, že odvolací orgán k těmto vadám nepřihlížel (str. 3 správní žaloby). Tak pokud jde o rozhodnutí ohledně povolení stavby „Stavební úpravy domu č. p. 936, Sokolská třída 21, stojícího na pozemku parc. č. 608 v kat. území Moravská Ostrava – zajištění propojení stropní konstrukce se štitovou zdí“ neprovedl důkazy o tom, že štitová zeď domu č. p. 936 v úrovni nad III. nadzemním podlažím neexistuje a že byla v minulosti odstraněna, ačkoliv v přípisech ze dne 29. 8. 2005, ze dne 26. 10. 2005 a při místním ohledání stavby domu č. p. 936 dne 8. 11. 2005 navrhol stavebnímu úřadu provedení důkazu o příčině utržení štitové zdi domu č. p. 936 ve III. nadzemním podlaží. Stavební úřad také neprovedl důkaz výkresem půdorysu domů č. p. 936 a č. p. 945, z něhož je zřejmý průběh dilatační spáry mezi štitovými stěnami obou sousedících domů a spokojil se s vyjádřením projektanta předmětných úprav Ing. Obdržálka, který vystupoval jako znalec, ačkoliv jej stavební úřad znalcem neustanovil. Z odůvodnění

rozsudku krajského soudu nelze ani zjistit, proč správní soud provedl důkaz leteckým snímkem domu č. p. 936 na čl. 41 a jaký význam má tento snímek pro zjišťování stavebních úprav uvnitř tohoto domu. Krajský soud rovněž při jednání dne 25. 4. 2012 vyhlásil usnesení, podle něhož se všechny dosud neprovedené důkazy zamítají. Z jakého důvodu takto naložil s návrhy na provedení dokazování však již krajský soud neuvedl. Tento postup je v rozporu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 2. 2012, sp. zn. 2 As 102/2011, podle něhož soud sice není povinen provést všechny navržené důkazy, vždy však musí přezkoumatelným způsobem vyložit, proč není jejich provedení nutné. Ze všech těchto důvodů proto stěžovatelé navrhli, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek krajského soudu, a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Žalovaný Magistrát města Ostravy se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

Osoba zúčastněná na řízení JUDr. Petr Grobelný v písemném vyjádření ke kasační stížnosti poukázala na to, že stěžovatelé podali kasační stížnost proti Krajskému soudu v Ostravě jako odpůrci. Jelikož Nejvyšší správní soud nemůže vnucovat stěžující si osobě vůli, koho má v řízení označit za účastníka řízení, měl by z této situace vyvodit závěr, že kasační stížnost má být odmítnuta. Je tomu tak i proto, že kasační stížnost nebyla podána v zákonné lhůtě proti subjektům, které má na mysli ust. § 105 s. ř. s. a navíc osobami, které nebyly účastníky řízení před krajským soudem, s výjimkou prvního stěžovatele.

Stěžovatelé si neuvědomují nejen okruh účastníků řízení, ale ani to, že stavební řízení je ovládáno přísnou dispoziční zásadou. V takovém návrhovém řízení pak mohou správní orgány rozhodovat jen o stavbě, o jejíž povolení zažádal účastník řízení, jak také správně zdůraznil krajský soud. Předmětem kasační stížnosti však není nic jiného než snaha stěžovatelů o přezkoumávání historického stavu nemovitosti a dřívějších správních rozhodnutí, zejména rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 25. 1. 2006, č. j. OSČ1/2938/05/Šp. Nutno ale důrazně připomenout, že toto řízení nemá v žádném případě zásadní význam pro vydání stavebního povolení v této věci. Toto rozhodnutí nesouvisí se stavebním povolením na půdní vestavbu. Pokud měl žalobce za to, že rozhodnutí z roku 2006 bylo nesprávné, měl proti tomuto rozhodnutí podat správní žalobu či následně proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost, což ale neučinil. Přezkoumávání rozhodnutí z roku 2006 v rámci jiného stavebního řízení by tak bylo nezákonné a narušovalo by principy právní jistoty.

Je také zcela lichá námitka stěžovatelů, že krajský soud sice zamítl návrh na provedení důkazů, aniž ale uvedl, z jakých důvodů není jejich provedení nutné. Krajský soud však ve svém rozsudku jednoznačně uvedl, že navrhované důkazy jsou důkazy, které se nijak netýkají předmětu řízení. Navrhované důkazy měly sloužit k vyvrácení spekulativních výmyslů, jež se ale netýkaly merita věci.

Krajský soud zcela správně konstatoval, že schodišťové zdi nesouvisí s domem stěžovatelů, ani se spornou štítovou zdí a také půdní vestavba je realizována tak, že se štítové zdi nedotýká. Bylo provedena na samostatně povolené železobetonové desce, která není k domu č. p. 945 nijak ukotvena, protože je kotvena jen do zdi domu č. p. 936, které směřují do ulice i do dvora. Lapidárně řečeno, vybudování sádkartonových příček nemá žádný vliv na sousední dům, což ostatně vyplývá i z doplnění statického posudku Dodatek č. 1. Námitky žalobce tak byly zcela jiného charakteru, než byla podstata stavebního řízení a netýkaly se prostě půdní vestavby, která nemá na sousední dům žádný vliv. Krajský soud proto zcela správně žalobu JUDr. K. M. zamítl.

pokračování

Třeba dodat i to, že JUDr. K. M. se v odvolání proti stavebnímu povolení domáhal jedině toto, aby stavebníkům bylo uloženo dostavění štítové stěny, jež má být ukončena v úrovni 2. nadzemního podlaží a odstranění zjevně závadného stavu – vetknutí pozednic a vaznic do štítové stěny a odstranění ukotvení stropní konstrukce na štítovou stěnu. Žádný ze stěžovatelů přitom nebyl nikdy na půdě a tvrzení o odstranění štítové stěny je nepravdivé. JUDr. K. M. požaduje, aby bylo odstraněno to, co bylo postaveno koncem 19. století, kdy se oba domy, nyní kulturní památky, stavěly. JUDr. K. M. vadí to, co nevadilo generacím předchozích vlastníků a právních předchůdců. Ostatně i z doplnění statického výpočtu o Dodatek č. 1 vyplývá, že historicky dané konstrukční detaily, které byly provedeny již při původní přestavbě, nemají v současné době žádný statický význam na přílehlé stavební objekty. V rámci právní jistoty nelze ani přezkoumávat dřívější stavební úpravy, kdy na základě předchozího stavebního povolení došlo provedením spráženého železobetonové konstrukce k výraznému ztužení původního dřevěného stropu. Zatížení se pak přenáší pouze do střední a dvou podélných obvodových stěn a navrhovaná vestavba kancelářských prostor nebude mít vliv na statické působení konstrukčních detailů, které byly provedeny v minulosti. Osoba zúčastněná na řízení JUDr. Petr Grobelný proto navrhuje, aby kasační stížnost byla zamítnuta.

Nejvyšší správní soud přezkoumal kasačními stížnostmi napadený rozsudek krajského soudu v souladu s ust. § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které uplatnili stěžovatelé v podaných kasačních stížnostech, a dospěl k závěru, že kasační stížnosti nejsou opodstatněné.

Z obsahu správního spisu a ze spisu Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 22 A 97/2010 vyplývá, že předmětem správního řízení, resp. žádosti o vydání stavebního povolení ze dne 17. 12. 2009 na stavbu „Stavební úpravy 4. NP v domě č. p. 936, Sokolská tř. 21, pozemek parc. č. 608, k. ú. Moravská Ostrava – vestavba kancelářských prostor“, bylo vybourání dvou dveřních prostorů pro vstup do skladu a do technické místnosti ve stávající schodišťové zdi a provedení nové dispozice ze sádrokartonových příček v prostoru půdy nad III. nadzemním podlažím, vše v domě č. p. 936. Schodišťové zdi nesousedí s domem stěžovatelů č. p. 945 ani se spornou štítovou zdí (od sporné štítové zdi jsou vzdáleny 6,54 m a 10,00 m). Nejbližší povolovaná sádrokartonová příčka je od sporné štítové zdi vzdálena 1,59 m a nové sádrokartonové příčky jsou umístěny na již dříve samostatně povolené železobetonové desce, která není nikterak ukotvena ke sporné štítové zdi nebo k domu č. p. 945 ve spoluvlastnictví stěžovatelů (je kotvena do zdi domu č. p. 936, které směřují do ulice a do dvora). Žádné jiné stavební úpravy nebyly předmětem řízení a také nebyly v tomto řízení povoleny rozhodnutími správních orgánů (rozhodnutí Statutárního města Ostravy, Úřadu městského obvodu Moravská Ostrava a Přívoz, odboru stavebního řádu a přestupků, ze dne 27. 4. 2010, č. j. MOaP/22037/10/OSŘP1/Šp, sp. zn. S-MOaP/67828/09/OSŘP1/Šp. ve znění rozhodnutí Magistrátu města Ostravy, odboru stavebně správního, ze dne 22. 7. 2010, č. j. SMO/189767/10/Správ./Re, sp. zn. S-SMO/175052/10/Správ). Krajský soud ve shodě se závěry žalovaného správního orgánu z těchto skutečností dovodil, že uvedenou stavbou nebude nikterak zasazeno do domu č. p. 945, který tak nebude stavbou ani nijak ovlivněn a že rozhodnutí občanskoprávního soudu o tom, zda budou spoluvlastníci domu č. p. 936 případně zavázáni odstranit jiné stavební úpravy nikterak nezávisí na rozhodnutí o nyní posuzované žádosti.

Krajský soud tedy v souladu se skutečnostmi vyplývajícími ze spisového materiálu bezrozporně konstatoval, že schodišťové zdi v domě č.p. 936 nesouvisí s domem stěžovatelů č. p. 945, ani se spornou štítovou zdí, a rovněž půdní vestavba ze sádrokartonových příček je realizována tak, že se štítové zdi nedotýká. Navíc je tato vestavba provedena na samostatně povolené železobetonové desce, která není k domu č. p. 945 nijak ukotvena, protože je kotvena

jen do zdi domu č. p. 936, které směřují do ulice i do dvora. Vybudování sádkokartonových příček také nemá žádný vliv na sousední dům, což ostatně vyplývá i z doplnění statického posudku Dodatek č. 1. Z tohoto doplnění vyplývá, že historicky dané konstrukční detaily, které byly provedeny již při původní přestavbě, nemají v současné době žádný statický význam na přilehlé stavební objekty.

Stěžovatelé v kasační stížnosti vytýkají krajskému soudu především to, že v řízení o povolení dalších stavebních úprav v roce 2010 ignoroval - stejně jako předtím oba správní orgány - protiprávně vytvořený skutečný stav, který má základ v rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 25. 1. 2006, č. j. OSČ1/2938/05/Šp, jež bylo potvrzené rozhodnutím odvolacího orgánu ze dne 1. 6. 2006, č. j. Správ/ÚSR/940/06/Ing. Ba., ačkoliv obě tato správní rozhodnutí jsou nicotná. Je tomu tak proto, že stavební úřad povolil spoluvlastníkům domu č. p. 936 propojení stropní konstrukce nad III. nadzemním podlažím se štítovou zdí domu č. p. 945, která je nosnou zdí tohoto domu. Správní orgány tak povolily užívání neexistující části stavby a správní soud měl vyslovit nicotnost rozhodnutí odvolacího správního orgánu i bez návrhu.

Stěžovatelé si zřejmě dostatečně neuvědomili, že správní orgány v důsledku dispoziční zásady mohly rozhodnout jen o stavbě, o jejíž povolení požádal účastník řízení, tedy o stavbě „Stavební úpravy 4. NP v domě č. p. 936, Sokolská tř. 21, pozemek parc. č. 608, k. ú. Moravská Ostrava – vestavba kancelářských prostor“. V této kasační stížnosti se však stěžovatelé prakticky nevěnují posuzované vestavbě kancelářských prostor v domě č. p. 936, ale především výtkám na adresu uvedených správních rozhodnutí z roku 2006. Řízení z roku 2006 však nemá význam pro vydání stavebního povolení v této projednávané věci, protože nesouvisí se stavebním povolením na půdní vestavbu v domě č. p. 936, o jehož vydání žádali spoluvlastníci tohoto domu. Stavební povolení z roku 2010 se ani nedotýká domu č. p. 945, jež je ve spoluvlastnictví stěžovatelů, a nikterak tento dům neovlivňuje z hlediska vybourání dvou dveřních prostorů ve schodišťové zdi a umístění dispozice ze sádkokartonových příček v prostoru půdy nad III. nadzemním podlažím v domě č. p. 936. Přezkoumávání rozhodnutí z roku 2006 v rámci jiného stavebního řízení (vydání stavebního povolení z roku 2010) by narušovalo principy právní jistoty nehledě na to, že vůbec není jistá jeho nicotnost. Ostatně žalobce proti rozhodnutím z roku 2006 ani nebrojil u správního soudu.

Stěžovatelé také vytýkají krajskému soudu, že již v podání ze dne 23. 4. 2012 marně upozorňovali krajský soud na řízení vedené u Okresního soudu v Ostravě pod sp. zn. 39 C 56/2010 a na právní názor Krajského soudu v Ostravě, vyslovený v usnesení ze dne 22. 2. 2012, č. j. 56 Co 670/2011 - 135, podle něhož je správní orgán vázán pravomocným rozhodnutím soudu o předběžné otázce. Krajský soud však řízení o správní žalobě nepřerušil, ačkoliv pro takový postup byly splněny zákonné předpoklady (v řízení o správní žalobě nemůže soud řešit otázku, zda došlo k neoprávněnému zásahu do vlastnického práva a zpochybňovat tak vlastnictví ke štítové zdi domu č. p. 945 v Moravské Ostravě).

Zde snad stačí poukázat na již vyslovený závěr krajského soudu, že na rozhodnutí občanskoprávního soudu o tom, zda budou spoluvlastníci domu č. p. 936 případně zavázáni odstranit jiné stavební úpravy, rozhodnutí o posuzované žádosti o stavební povolení na vestavbu kancelářských prostor nikterak nezávisí (vestavbou nebude dotčen sousední dům č. p. 945 ve spoluvlastnictví stěžovatelů, protože se ho nijak nedotýká).

Stěžovatelé v kasační stížnosti vytýkají krajskému soudu, že jeho rozsudek ve věci povolení dalších stavebních úprav je nepřezkoumatelný vzhledem ke způsobu provedeního dokazování a k neúplnému opatření důkazů pro rozhodnutí o věci samé. Krajský soud především porušil ust. § 77 s. ř. s. Správní soud sice přečetl podstatný obsah spisu a sdělil obsah fotografie

pokračování

na č. l. 41, ale z protokolu o jednání není patrné, z jakého materiálu zjišťoval uvedený podstatný obsah spisu.

Oním materiálem, z něhož krajský soud zjišťoval podstatný obsah spisu byl zcela nepochybně především správní spis Statutárního města Ostravy, Úřadu městského obvodu Moravská Ostrava a Přívoz, odboru stavebního řádu a přestupků a správní spis Magistrátu města Ostravy, odboru stavebně správního. Letecký snímek na č. l. 41 je obsahem spisu Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 22 A 97/2010. Tato nepřesnost ale nemůže být důvodem pro zrušení napadeného rozsudku krajského soudu.

Stěžovatelé v kasační stížnosti brojí i proti tomu, že se krajský soud v rozsudku nevyjádřil k námitkám ohledně neúplného opatření podkladů pro vydání rozhodnutí odvolacího orgánu a k tomu, že odvolací orgán k těmto vadám nepřihlížel (str. 3 správní žaloby).

Je skutečností, že se krajský soud přímo nevyjádřil ve svém rozsudku ke shora uvedené námitce. Důvodem byla zcela nepochybně skutečnost, že při svém rozhodování a zamítnutí žaloby vycházel ze zcela odlišného právního názoru než stěžovatelé. Krajský soud vycházel při svém rozhodování z toho, že předmětem přezkumu je zákonnost stavebního povolení z roku 2010 z hlediska vybourání dvou dveřních prostorů ve schodišťové zdi a umístění dispozice ze sádrokartonových příček v prostoru půdy nad III. nadzemním podlaží v domě č. p. 936, které se ale nedotýká domu č. p. 945, jež je ve spoluvlastnictví stěžovatelů, a nikterak tento dům neovlivňuje. Vznesené námitky se však týkají neprovedení důkazů o neexistenci štitové zdi a o jejím tvrzeném odstranění a neprovedení důkazu výkresem půdorysu domů č. p. 936 a č. p. 945, tedy rozhodování o zcela jiném předmětu řízení, které nesouvisí s vestavbou kancelářských prostor do půdního prostoru v domě č. p. 936, a míří spíše do rozhodování v roce 2006. Ostatně stěžovatel JUDr. K. M. jako žalobce podle protokolu o jednání ze dne 25. 4. 2012 netrval na provedení dokazování podle obsahu žaloby, když ještě před přednesením závěrečných návrhů žádal toliko doplnění dokazování o zprávu Technického a zkušebního ústavu Ostrava z července 1982 o technickém stavu domu č. p. 936 a o posudky o stavu domu č. p. 945. Krajský soud pak vyhlásil usnesení, že se všechny neprovedené důkazní návrhy zamítají s tím, že se navrhované důkazy netýkají předmětu řízení, z něhož vzešlo napadené rozhodnutí. Jelikož je napadený rozsudek krajského soudu věcně správný není shora uvedená výtka stěžovatelů důvodem pro zrušení tohoto rozsudku (v opačném případě by šlo o přepjatý formalismus, který by však nic nezměnil na věcné správnosti rozsudku krajského soudu a po jeho doplnění by rozsudek nevyzněl jinak).

Stěžovatelé v kasační stížnosti namítají posléze i to, že z odůvodnění rozsudku krajského soudu nelze zjistit, proč správní soud provedl důkaz leteckým snímkem domu č. p. 936 a jaký význam má tento snímek pro zjišťování stavebních úprav uvnitř tohoto domu. Krajský soud také při jednání dne 25. 4. 2012 vyhlásil usnesení, podle něhož se všechny dosud neprovedené důkazy zamítají. Z jakého důvodu však takto naložil s návrhy na provedení dokazování již krajský soud neuvedl.

Zcela lichá je námitka stěžovatelů, že krajský soud sice zamítl návrh na provedení důkazů, ale neuvedl, z jakých důvodů není jejich provedení nutné. Krajský soud však ve svém rozsudku zcela jednoznačně uvedl, že navrhované důkazy jsou důkazy, které se nijak netýkají předmětu řízení (předmětem řízení je vestavba kancelářských prostor v objektu Sokolská třída 936/21, Ostrava). A právě z tohoto důvodů byl návrh na provedení důkazů zamítnut. Důvody, proč správní soud provedl důkaz leteckým snímkem domu č. p. 936 na čl. 41 a jaký význam má tento snímek pro zjišťování stavebních úprav uvnitř tohoto domu nejsou z protokolu o jednání

ani z odůvodnění rozsudku zřejmé. Nejde však v tomto směru o podstatnou otázku (patrně jde o celkovou situaci uvedeného objektu).

Nutno se též zmínit o námitce osoby zúčastněné na řízení JUDr. Petra Grobelného, týkající se označení účastníků řízení o kasační stížnosti. Je samozřejmé, že Krajský soud v Ostravě nemůže být odpůrcem v řízení o kasační stížnosti, jak to uvádí chybně zástupce stěžovatelů. Je tomu tak proto, že účastníky řízení o kasační stížnosti jsou stěžovatel a všichni, kdo byli účastníky původního řízení (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Krajský soud není účastníkem původního řízení a proto nemůže být z tohoto titulu ani účastníkem řízení o kasační stížnosti. V tomto řízení je však podstatné to, že stěžovatelé v kasační stížnosti správně brojí proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 4. 2012, č. j. 22 A 97/2010 - 53, navrhují zrušení tohoto rozsudku, a vrácení věci tomuto soudu k dalšímu řízení. S žalovaným Magistrátem města Ostravy však bylo materiálně jednáno jako s žalovaným a všechny potřebné písemnosti mu byly řádně zaslány. Nedošlo proto ke zkrácení práv tohoto účastníka řízení o kasační stížnosti (Magistrát města Ostravy byl žalovaným v řízení před krajským soudem). Jelikož stěžovatelem je účastník řízení, z něhož vzešlo rozhodnutí krajského soudu, nebo osoba zúčastněná na řízení, kteří se domáhají zrušení soudního rozhodnutí (§ 102 s. ř. s.), může být stěžovatelem nejen původní žalobce i žalovaný, ale též osoby zúčastněné na řízení před krajským soudem, případně i osoba, která uplatnila práva osoby zúčastněné na řízení teprve po vydání napadeného rozhodnutí (§ 106 odst. 2 s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud ze všech uvedených důvodů zamítl pro nedůvodnost kasační stížnosti stěžovatelů proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 4. 2012, č. j. 22 A 97/2010 – 53, (§ 110 odst. 1 poslední věta s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud rozhodl o kasační stížnosti rozsudkem bez jednání, protože mu takový postup umožňuje ustanovení § 109 odst. 2 s. ř. s.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. za použití ust. § 120 s. ř. s. Stěžovatelé ve věci úspěch neměli a podle obsahu spisu úspěšnému správnímu orgánu nevznikly žádné náklady v řízení o kasační stížnosti před soudem. Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Osobám zúčastněným na řízení správní soud neuložil žádnou povinnost a z tohoto důvodu jim nevznikly žádné náklady v řízení o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud proto rozhodl i tak, že osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. března 2013

JUDr. Jaroslav Hubáček
předseda senátu